

Ο πρόεδρος των παράκτιων αλιέων Δημήτρης Σαρίκας

Της Κικής Ηπειρώτου

Σε «ελεύθερη πτώση» βρίσκεται ο αριθμός των ψαριών που αλιεύονται από τη θαλάσσια περιοχή της Αλεξανδρούπολης, ομοίως με το εισόδημα περίπου 250 οικογενειών που ασχολούνται με την παράκτια αλιεία. Η ανεξέλεγκτη αλιευτική δραστηριότητα των Τούρκων ψαράδων, σε συνδυασμό με τη θαλάσσια μόλυνση που ολοένα αυξάνεται, έχουν σαν αποτέλεσμα οι ψαράδες της περιοχής μας να βρίσκονται σε τραγική κατάσταση, την στιγμή που η πλειονότητα των αλιευμάτων που φτάνουν στο πιάτο μας είναι είτε εισαγόμενα είτε ιχθυοτροφείου.

«Μέχρι στιγμής, αυτή η χρονιά είναι η χειρότερη που έχουμε περάσει ποτέ», λέει στη «Γ» ο πρόεδρος των παράκτιων αλιέων Δημήτρης Σαρίκας. «Η παραγωγή μας είναι μειωμένη κατά 70-75% και τα έσοδά μας κατά 99%, καθώς ό,τι καταφέρνουμε να αλιεύσουμε αναγκαζόμαστε και το πουλάμε σε τιμές από χαμηλές έως εξευτελιστικές. Βρισκόμαστε σε τραγική κατάσταση».

Πώς φτάσαμε ως εδώ

Μιλώντας για τα βασικότερα αίτια αυτού του τεράστιου ζητήματος, ο κ. Σαρίκας υπογραμμίζει: «Από τη μία πλευρά είναι η μόλυνση που έχει υπεραυξηθεί τα τελευταία χρόνια. Δεν μπορούμε να ελέγξουμε αυτά που πετάνε στα ποτάμια Βούλγαροι και Τούρκοι, με αποτέλεσμα όλα να χύνονται στη θάλασσά μας και να δημιουργούν ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα».

Το μεγαλύτερο πρόβλημα όμως παραμένει η δραστηριότητα των Τούρκων ψαράδων, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου, με αποτέλεσμα η θάλασσα να μην ξεκουράζεται ποτέ και τα ψάρια να μην αναπαράγονται όπως προστάζει η φύση τους.

«Τους Τούρκους δεν μπορούμε να τους ανταγωνιστούμε με τίποτα. Εκτός από τη συνεχή παρουσία και δραστηριότητά τους και κατά τις περιόδους που απαγορεύεται το ψάρεμα, χρησιμοποιούν μεθόδους που εμείς έχουμε απαγορεύσει, προκειμένου να προστατεύσουμε τα αλιεύματα. Έχουμε πάψει, για παράδειγμα, να χρησιμοποιούμε αλιευτικά εργαλεία που διαπιστώσαμε ότι κάνουν ζημιά στα ψάρια. Αυτοί όμως συνεχίζουν. Η πολιτεία δεν έχει τη βούληση για να κάνει κάτι για την κατάσταση αυτή, προβάλλοντας συνεχώς τη δικαιολογία ότι η Τουρκία δεν ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση».

Μείωση ψαριών

Όπως έγραφαν χθες «ΤΑ ΝΕΑ», σύμφωνα με τον διευθυντή ερευνών του ΕΛΚΕΘΕ κ. Θανάση Μαχια, «τα περισσότερα είδη ψαριών που ζουν στον βυθό είναι υπεραλιευμένα: μπακαλιάροι, σκορπίνες, χριστόψαρα, μπαρμπούνια, κουτσομούρες, γλώσσες, μαρίδες, τσέρουλες, λιθρίνια, χταπόδια. Μάλιστα τα τελευταία 5 χρόνια παρουσιάζεται υπεραλίευση και στα αποθέματα της σαρδέλας».

Η εικόνα που υπάρχει αυτή τη στιγμή για τις ελληνικές θάλασσες είναι ότι σε πολλές περιοχές του Αιγαίου- κυρίως στον Σαρωνικό, τον Θερμαϊκό, το Θρακικό Πέλαγος και το Νότιο Αιγαίο- τα ψάρια που πιάνονται είναι μικρότερα σε μέγεθος σε σχέση με αυτά που έπιαναν οι ψαράδες τις προηγούμενες δεκαετίες.

Επίσης μειώνονται ολοένα και περισσότερο τα είδη που βρίσκονται στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας, όπως είναι ο μπακαλιάρος, τα ροδοειδή, ο ξιφίας, ο τόνος, η παλαμίδα και το χριστόψαρο, τα ψάρια δηλαδή που έχουν και τη μεγαλύτερη εμπορική αξία. Σύμφωνα με την υδροβιολόγο, διευθύντρια έρευνας της περιβαλλοντικής οργάνωσης «Αρχιπέλαγος» κ. Αναστασία Μήλιου «με τις ενδείξεις που έχουμε τα τελευταία 15 χρόνια έχουν μειωθεί οι πληθυσμοί του ξιφία και του τόνου, ενώ το ίδιο συμβαίνει και με τα αφρόψαρα, όπως είναι η γόπα, το σαυρίδι και ο κολιός».

Όπως επισημαίνει ο καθηγητής Ιχθυολογίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης κ. Κώστας Στεργίου, «τα αποθέματα των μεγάλων ψαριών έχουν μειωθεί με ταυτόχρονη αύξηση των μικρών ψαριών». Σύμφωνα με τον ίδιο, «το μέσο τροφικό επίπεδο της αλιευτικής παραγωγής μειώθηκε τα τελευταία 50 χρόνια. Η υπεραλίευση των ελληνικών θαλασσών, παρά την ύπαρξη διαφόρων διαχειριστικών μέτρων, δείχνει ότι τα ισχύοντα μέτρα είναι αναποτελεσματικά».

Σύμφωνα με τον κ. Σαρίκα, στη θαλάσσια περιοχή της Αλεξανδρούπολης, είναι πολύ δύσκολο πλέον να βρει κανείς γαρίδες και ιδίως κουτσομούρες, καθώς χαρακτηρίζονται ως είδη υπό εξαφάνιση. Τα ψάρια που... αντέχουν ακόμη, όχι όμως για πολύ, είναι τα κεφάλια, οι γάβροι, οι σαρδέλες και οι κολιοί, όπως και άλλα, χαμηλής εμπορικής αξίας, αλιεύματα. «Εκτός από αυτά, τα οποία, όπως είπαμε, αλιεύουμε σε πολύ μικρές ποσότητες, σχεδόν όλα τα υπόλοιπα που βρίσκονται στα καταστήματα είναι είτε ιχθυοτροφείου είτε εισαγόμενα», λέει ο κ. Σαρίκας.

«Ταφόπλακα» ο αγωγός πετρελαίου

Σαν να μην έφταναν όλα αυτά τα προβλήματα, οι ψαράδες της περιοχής μας βρίσκονται αντιμέτωποι με ένα ακόμη, ιδιαίτερα σοβαρό πρόβλημα. Ο λόγος για τον αγωγό πετρελαίου, τον οποίο πολλές φορές, κι όχι άδικα, έχουν χαρακτηρίσει ως «ταφόπλακα» για το επάγγελμά τους.

«Η περιοχή μας ήταν ουσιαστικά η περιοχή που κρατούσε όλο το Αιγαίο ζωντανό. Τα περισσότερα είδη ψαριών επιλέγουν το θρακικό πέλαγος για την αναπαραγωγή τους. Στη συνέχεια, τα μικρά ψαράκια που γεννιούνται γεμίζουν ολόκληρο το Αιγαίο, δίνοντας δουλειά στους αλιείς όλης της χώρας. Αυτό συνέβαινε επειδή εδώ έβρισκαν και σε κάποιες περιπτώσεις βρίσκουν ακόμη, τις ιδανικότερες συνθήκες για την αναπαραγωγή τους. Κυρίαρχο ρόλο σε αυτό παίζει το Δέλτα του Έβρου, που αποτελεί πνεύμονα για τα πάντα».

Η κατάσταση τα τελευταία χρόνια έχει αλλάξει δραματικά. Η υπεραλίευση, κυρίως από τους Τούρκους, όπως λένε οι ψαράδες της περιοχής, δεν αφήνει τα ψάρια να αναπαραχθούν όπως πρέπει.

Ταυτόχρονα, ο αγωγός πετρελαίου Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολη εμφανίζεται ως η νέα, ακόμη μεγαλύτερη απειλή για το μέλλον των ψαράδων. «Το έχουμε πει πολλές φορές, ο αγωγός θα είναι η ταφόπλακα για εμάς. Τότε δεν θα μας σώζει τίποτα και θα καταλήξουμε, παρά το γεγονός ότι είμαστε μία παραθαλάσσια πόλη, να τρώμε ψάρια μόνο από άλλες χώρες του κόσμου».

ΕΦ.ΓΝΩΜΗ 14/07/09